

РЕШЕНИЕ

№ 4629

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 22.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11304** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Ф. С., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на А., със съдебен адрес [населено място], [улица], партер, чрез адв. Я. К., срещу Решение № 11028 от 24.10.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен поради допуснати при постановяването му съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на чл.8 и чл.9 ЗУБ. Жалбоподателят поддържа, че административният орган не е събрал актуална информация от различни официални източници относно положението на гражданите в А. и зачитането на основните права. Цитира информация на ВКБООН от м. февруари 2023 г., според която сегашната ситуация в А. прави изключително трудно оценяването на бъдещия риск от преследване въз основа на наличната информация за човешките права. Счита, че в нарушение на препоръките на ВКБООН и на Агенцията на ЕС в областта на убежището (АЕСОУ) не е направен конкретен анализ на положението в провинцията, в която кандидатът е роден и живял, като неправилно цялата доказателствена тежест е пренесена върху кандидата, без приложение на принципа „съмнение в полза на кандидата“. Оспорва възможността да не се кредитират документи, които не са представени в оригинал,

както и, че изнесените по време на интервюта обстоятелства са нелогични и противоречиви. Поддържа, че кандидатът е бил полицейски служител в националната полиция, повишен на длъжност командир, поради което са налице основателни опасения от преследване, основано на политическо мнение или принадлежност към определена социална група по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ. Цитират се Указания за държава А. за 2022 г., публикувани на сайта на АЕСОУ, с докладвани случаи на заплахи за бивши служители на правителството, доколкото талибаните и тогавашната власт са в открита война помежду си. Навеждат се доводи, че кандидатът е успял да напусне държавата си на произход преди спрямо него да са предприети конкретни действия на преследване, което не изключвало приложението на чл.8, ал.1 от ЗУБ. Поддържа, че понастоящем може да бъде обект на преследване поради продължителния си престой в „западна държава“. Излага подробни съображения за наличие на основания за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 или ал.8 от ЗУБ поради наличие на тежка хуманитарна криза в А., застрашаваща възможността за живот при минимални стандарти за достойно човешко съществуване. Претендира се отмяна на решението и връщане на преписката за ново произнасяне, при което да се извърши цялостно, всестранно и пълно изследване на твърденията от бежанската история и по-задълбочен анализ на актуалната обстановка с страната на произход.

Ответникът председател на ДАБ оспорва жалбата чрез юрк. К..

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, I-во отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП-16623 от 05.08.2024 г. по описа на ДАБ Ф. С. поискал предоставяне на международна закрила. Производството е образувано с регистрирането на кандидата с регистрационен лист рег. № УП-16623 от 05.08.2024 г. Личните данни са установени с декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Изготвени са Евродак дактилоскопна карта рег. № УП-16623 от 05.08.2024 г. и е връчена покана за интервю.

Кандидатът представил копие на сертификат № 4227 от 10.01.2019 г., издаден от Център за обучение и преподаване – Главна дирекция „Образование“ – МВР на Ислямска република А., според който старши лейтенант Ф., син на Абдулсатар, е завършил курс за повишаване на професионалната квалификация и техническите умения на полицейските служители, както и боравене с оръжията М16 и А4, проведен в [населено място], в периода от 28.12.2018 г. до 08.01.2019 г.

Представено е копие на сертификат № 6049 от 11.03.2019 г., издаден от Център за обучение и преподаване – Главна дирекция „Образование“ – МВР на Ислямска република А., според който старши лейтенант Ф., син на Абдулсатар е завършил курс за повишаване на професионалната квалификация и техническите умения на полицейските служители, както и боравене с оръжията М16 и А4, проведен в [населено място], в периода от 09.03.2019 г. до 14.03.2019 г.

Кандидатът приложил копие от лична карта № 1399-1202-70420, издадена на 02.03.2021 г. от МВР на Ислямска република А., както и полицейска карта с рег. № ВВМ434306, издадена на 20.12.2019 г. от Афганистанска национална полиция – МВР. На проведеното на 19.09.2024г. интервю кандидатът заявил, че е напуснал родината си нелегално през 2021 г. Преминал транзит през И. и се установил в Турция, където

останал три години. Решил да замине за България, тъй като талибаните били превзели посолствата и депортирали хора в А.. Пристигнал в България нелегално, преди два месеца. На път за Германия, го пребили близо до С., взели му парите и го върнали в България, където бил принуден да подаде молба за закрила. Посочва, че не е арестуван в държавата си на произход, не е съден или осъждан, не е имал проблеми поради етническата си принадлежност на таджик или поради изповядвана религия. Не е членувал в политическа партия. Искал да отиде в сигурна държава, като уговорката му с трафиканта била за Германия. Напуснал А., защото бил полицай и ако бил останал там, щял да бъде убит. Работил като началник командир на 3-то районно полицейско управление, заедно с началника на сигурността в полицията в провинция Кондуз. Работил там около 7 години, също и в пров. Г. и пров. Б.. Имал проблеми с талибаните. Те пребили баща му 4 пъти, за да го предаде. Не се е срещал лично с талибаните, не е контактувал в тях, не е бил бит, насилван или отвлечан. Звъняли му по телефона и искали да напусне работа, но той не напуснал, защото изборът му бил да стане военен. Искал да служи на родината си и затова не напуснал работа. Не се е местил на друго място в А., защото навсякъде на власт били талибаните. Те влизали в домовете на хората, ровели, намерили са в дома му униформи. Близките му останали в А., чувал се редовно с тях, те били добре. Искал да остане в България и да помага на близките си, защото в А. има бедност и животът е сложен.

Постановено е оспореното Решение № 11028 от 24.10.2024 г. на председателя на ДАБ, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила. След като е обсъдил фактите от бежанската история на кандидата, свързани с неговото лично положение и данните за страната на произход, административният орган е приел, че в представената бежанска история липсва личен мотив, респ. липсват основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ, тъй като кандидатът не заявява да е бил заплашван лично по нито една от посочените причини. Общата обстановка в А. сама по себе си не давала основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г. С оглед заявеното от молителя, че целта му е Германия, е обоснован извод, че лицето е имало намерение да премине нелегално през територията на България за друга държава по незаконен начин. Не са кредитирани приложените ксерокопия на представени документи в подкрепа на бежанската история, тъй като не били представени в оригинал и оставал неясен начинът им на издаване и на придобиване. Съдържанието на документите не убеждавало, че афганистанският гражданин е имал проблеми заради заеманата от него длъжност в националната полиция като командир. Друго съмнително обстоятелство относно представените копия на служебна карта и сертификатите била годината им на издаване 2019 г., което било в противоречие със заявените от него 7 години служба в националната полиция. Въз основа на изложеното е формиран извод, че съзнателно са дадени неверни данни, целящи доказване на значими за ЗУБ обстоятелства. В заключение, административният орган е посочил, че представената от кандидата бежанска история е недостоверна, противоречива, непоследователна и измислена единствено с цел получаване на международна закрила с оглед много разминавания и различни версии, поради което лицето е икономически мигрант, а не бежанец.

По-нататък в обжалваното решение са изложени мотиви, че за кандидата липсват предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут поради липса на твърдения, че е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или

екзекуция, а установената фактическа обстановка не давала основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне държавата по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Органът е посочил, че кандидатът не е бил обект на никакви посегателства и не е претърпял никакво насилие, поради което за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т.1 и т.2 от ЗУБ.

Обсъдено е приложението на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ съобразно разширенията, дадени в решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело С-465/2007 относно тълкуването на чл.15, б.„в“ от Директива 2004/83/ЕО, но е прието, че ситуацията в А. не може да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт, характеризиращ се с безогледно насилие по отношение на цивилни лица с позоваване на справка с Вх. № ЦУ – 1684 от 23.07.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. Информацията относно страната на произход не навеждала на извод, че спрямо заявителя са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено поради присъствието си на територията на държавата му по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Дори да е налице обща ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация. Спрямо заявителя не са установени сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата му по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Действително, определени уязвими групи можело да попаднат в хипотезата на чл. 9 от ЗУБ, но видно от материалите по преписката Ф. С. не попадал сред тях. Напротив, ситуацията със сигурността в А. значително се е подобрила и не може да се приеме, че евентуално завръщане на кандидата в родината му по произход би довело да някакви неблагоприятни последици за него.

Посочено е общо в решението, че за молителя липсват предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не заявява член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. Не били налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като кандидатът посочва, че желае да получи международна закрила в Република България, без да се позовава на причини от хуманитарен характер.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на 30.10.2024 г. Жалбата е подадена на 05.11.2024, т.е. в срока по чл.84, ал.3 ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.3 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При служебната проверка по чл.168 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган по чл.75, ал.1, вр. чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ - председателя на ДАБ, в установената форма и без допуснати съществени процесуални нарушения. Производство по чл.68, ал.1, т.1 ЗУБ е образувано във връзка с подадена

от чужденеца първа молба за международна закрила. На проведеното интервю на кандидата е предоставена възможност за посочване на причините, поради които е напуснал и не желае да се завърне в страната си на произход. Основателни са твърденията на кандидата за превратно възприемане в оспореното решение на изтъкнати от него факти от бежанската му в нарушение на чл.35 от АПК и чл.75, ал.2 от ЗУБ, което е довело до неправилно приложение на материалния закон – отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост (чл.8, ал.4 от ЗУБ).

По силата на пар.1, т.5 от ДР на ЗУБ "Раса, религия, националност, определена социална група и политическо мнение или убеждение" са понятия по смисъла на Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и на чл. 10, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, на единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ, L 337/9 от 20 декември 2011 г.).

Съгласно чл.10, пар.1, б. „д“ от Директива 2011/95/ЕС понятието „политическо мнение“ обхваща по-специално мнение, идеи или убеждения по въпроси, свързани с потенциалните субекти на преследване, посочени в член 6, както и с техните политики или методи, независимо дали мнението, идеите или убежденията са били изразени в действия на молителя.

Разпоредбата на чл.4, пар.3 от Директива 2011/95/ЕС изисква оценяването на молбата за международна закрила да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание следните елементи:

- а) всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане;
- б) относими декларации и документи, представени от молителя, включително и информация, позволяваща да се определи дали молителят е бил или би могъл да бъде обект на преследване или на тежки посегателства;
- в) индивидуалното положение и личните обстоятелства относно молителя, включително и фактори като неговото минало, пол и възраст, за да може да се определи, въз основа на личните обстоятелства относно молителя, дали действията, на които той е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване или за тежки посегателства.

Съдът приема, че в случая, Ф. С. е положил реални усилия да обоснове своята молба за закрила по смисъла на чл.4, пар.5, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС, поради което е обосновано възражението му, че административният орган неправилно му е възложил цялата доказателствена тежест без да приложи принципа „съмнение в полза на кандидата“.

Неправилни са доводите на административния орган относно непредставянето на документи в оригинал. Житейски логично е при предприемане на нелегално, дълго и пълно с неизвестности пътуване извън страната на произход, в която животът и сигурността ти са заплашени, да не носиш документи за самоличност в оригинал, които лесно могат да бъдат изгубени, откраднати или обект на друго нарушение. В о.с.з. на 22.01.2025 г., пред съда, кандидатът дава логично обяснение за невъзможността да вземе оригинални документи със себе си, което се потвърждава от данните в общодостъпната информация за страната на произход, че талибаните свободно и без предупреждение нахлуват в домовете на хората за претърсване.

Относно автентичността на представените документи следва да се съобрази тълкуването, дадено в Решение на CEC от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19 (т.44-46), според което всеки документ, представен от кандидата (молителя) в подкрепа на молбата му за международна закрила, трябва да се счита за елемент от нея, който следва да се вземе предвид в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2011/95, и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането, към което решаващият орган е длъжен да пристъпи съгласно член 31 от Директива 2013/32. Затова, що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент и евентуално дали той увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 62 от заключението си, подобно тълкуване се потвърждава от обстоятелството, че съгласно член 31, параграф 8, буква д) от Директива 2013/32 дори представянето на невярна информация обосновава отхвърлянето на молба за международна закрила само ако прави тази молба неубедителна, което предполага преди това тази информация да е била приета за допустима и да е била разгледана от компетентния орган. В тази част мотивите на оспореното решение не опорочават правилния краен извод на органа.

Независимо, че решението на CEC е постановено по отношение на национален казус по последваща молба за закрила, не следва преценката на автентичността на представените от кандидата документи да се тълкува по различен начин за целите на първоначалната молба за закрила.

На първо място, административният орган неправилно приема в оспореното решение, че самоличността на кандидата е установена с декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. В случая, кандидатът е приложил копие от лична карта № 1399-1202-70420, издадена на 02.03.2021 г. от МВР на Ислямска република А., която с достоверност установява личните му данни - имена, дата и място на раждане, националност. Представянето и на други документи, издадени на името на кандидата, е в подкрепа на тяхната автентичност и достоверност. Това са полицейска карта с рег. № BVM434306, издадена на 20.12.2019 г. от Афганистанска национална полиция – МВР и два броя сертификати за

преминато обучение на полицейски служители, издадени от Център за обучение и преподаване – Главна дирекция „Образование“ – МВР на Ислямска република А.. В о.с.з. на 22.01.2025 г. молителят логично обяснява намереното от органа „несъответствие“ между датата на издаване на документите и твърденията на кандидата за 7 години полицейска служба – от 2016 г. до 2021 г. Логично, полицейските карти се издават с 3-годишен срок на валидност, поради което представеният пред административния орган документ е втората полицейска карта, издадена през 2019 г. В допълнение, кандидатът е представил и снимки, на които видимо е с униформа. Пред съда същият без колебания пояснява съдържанието на фотосите – кандидатът, по време на изпълнение на службата си, други полицаи, които им дошли на гости, имамът на джамията, който е дошъл да ги поздрави за добре свършената работа, кандидатът в полицейската академия на провинция Х. или на полицейски пост в селото, което охранявали, близо до столицата на А. – К..

Съвкупната преценка на представените от кандидата *писмени* доказателства и снимков материал, като веществени доказателства, напълно подкрепя изнесените в интервюто елементи от бежанската история на Ф. С.. Неправилно и в нарушение на чл.4, пар.5 от Директива 2011/95/ЕС административният орган е приел, че наведените от него твърдения са недостоверни и нелогични. Напротив, в изпълнение на чл.4, пар.1 от Директива 2011/95/ЕС кандидатът се е постарал да представи във възможно най-кратък срок всички необходими елементи в подкрепа на своята първа молба за международна закрила, като и посочил, че е бил полицейски служител преди превземането на властта от талибаните, които твърдения подкрепил с документи. Убедителни са наведените твърдения, че е напуснал А. на третия ден след превземането на властта от талибаните, защото талибаните започнали да арестуват и да убиват такива като него.

Така изнесените от кандидата елементи от бежанската му история напълно съответстват на общодостъпната информация за страната му на произход, в следните официални източници:

I. Брифинг за държавата А., на страница [esoi.net](https://www.esoi.net), публикация от 15 април 2024 г:

1.Кратък преглед на А.: А. е страна без излаз на море, която до голяма степен се характеризира с планинската верига Х. в сърцето на южна Централна А..[3] Това е една от най-бедните страни в света.[4] Повече от две трети от населението ще зависи от хуманитарна помощ до края на 2023 г.[5] До края на 2023 г. също така се предвижда страната да види по-нататъшно влошаване на и без това тежката си икономическа ситуация[6]. Десетилетия наред отглеждането на опиумен мак беше сред основните източници на доходи за селското население на А.. През април 2022 г. де факто талибанското правителство забрани отглеждането и производството на опиум. Това доведе до общонационално намаляване на отглеждането на опиум и спад на производството на опиум с 95 процента през 2023 г. [7] Това ограничи достъпа до източници на доходи за милиони афганистанци. [8] Според Института за мир на С. щати (USIP) забраната за опиум ще доведе до годишни загуби на приходи от над 1 милиард USD за селските домакинства, докато няма алтернативни програми за препитание за засегнатите фермери. [9]

2. История: През 1973 г. е провъзгласена Република А., която наследява монархическа система и е заменена от демократичната Република А. през 1978 г. в държавен режим, поставяйки началото на комунистическа фаза. [13] През 1979 г. С. съюз нахлува във А., за да подкрепи комунистическото афганистанско правителство в конфликта му с мюсюлманските партизани.[14] Създава се съпротива срещу съветските сили и се изгражда ислямът като идеологическа антитеза на комунизма.[15] До 1980 г. няколко регионални групи, известни като муджахидини („тези, които участват в джихад“) се обединяват срещу съветските нашественици и афганистанската армия. Муджахидините са подкрепени финансово и военно от САЩ, П., Китай, европейски и арабски държави. Когато съветските войски напускат страната през 1989 г., гражданската война между муджахидините и комунистическото афганистанско правителство продължава и последното е свалено от власт през 1992 г., в резултат на разпадането на С. съюз и следователно липсата на подкрепа. Коалиция, състояща се главно от муджахидините, които преди това са се борили срещу С. съюз, създава временно правителство.[16] Управлението на муджахидините, които се опитват да монополизират властта, завършва с гражданска война.[17] А. де факто е управляван от лидери на милиции и военачалници, а населението страда от пътни данъци, изнудване и отвличания. Тази ситуация допринася за формирането на талибаните („религиозни студенти“ [18]), формирани през есента на 1994 г., вербувани от студенти в медресето в П. и провинция К. [19].

През 1996 г. талибаните превземат К. и до 2001 г. те успяват да контролират повече от 90 процента от страната. П., С. А. и О. арабски емирства официално признаха правителството на талибаните след падането на К., но то е подложено на критика заради крайните си възгледи – особено по отношение на жените и човешките права.[20] Когато талибаните не екстрадират О. бин Л., който е в А. и е обвинен от САЩ за атаките срещу Световния търговски център и П., САЩ атакуваха талибаните през 2001 г. и тяхната съпротива се срина за дни. Установено е временно правителство.

В началото на лятото на 2021 г. талибаните завладяват големи части от А., включително столицата К. през август 2021 г.[22] През септември 2021 г. талибаните сформират временно правителство с членове изцяло от мъже от предимно пущунски произход.

5. Хуманитарна ситуация: След 40 години война хуманитарната ситуация преди талибаните отново да поемат властта през август 2021 г. се характеризира с нарастващ глад, икономически спад, повишаване на цените на храните и други стоки от първа необходимост и нарастваща бедност.[68] Докато страната продължава да страда от последиците от дългогодишния конфликт и повтарящите се природни бедствия, нов период, характеризиращ се с бърз икономически спад, глад и риск от недохранване, нарастваща инфлация, увеличаване на бедността както в градовете, така и в селските райони и почти колапс на националната здравна система започна след подновяването на властта от талибаните.

През 2023 г. две трети от населението на А., или 28,3 милиона души, имаха спешна нужда от хуманитарна помощ, за да оцелеят при горепосочените обстоятелства, изправени пред трета поредна година на суша и втора година

на сериозен икономически спад.[72] Световната продоволствена програма на ООН съобщи през ноември 2023 г., че 89 процента от всички афганистанци не разполагат с достатъчно хранителни запаси [73] (търсене на esoi.net относно хранителната несигурност в А.).

6. Завърнали се и вътрешно разселени лица: Смята се, че в А. има между 3,25 милиона [75] и 6,6 милиона души, които са вътрешно разселени лица [76] . През октомври 2021 г. IPC посочи като причини за това продължителните конфликти, лошата ситуация със сигурността, въздействието на пандемията от COVID-19 и природните бедствия като суши, наводнения и земетресения.[77] Според публикация на ООН около 88 процента от **вътрешно разселените лица в А. през 2022 г. са посочили въоръжения конфликт** като основна причина за своето разселване. В допълнение към природните и причинените от човека бедствия, *генерализираното насилие, нарушенията на човешките права, принудителните евакуации и други причини също са цитирани* [78].

7. Превземането на властта от талибаните през 2021 г.: През първите месеци на 2021 г. безпрецедентен брой цивилни са убити и ранени в А. и най-малко 560 000 души са разселени.[87] Различни източници документират сериозни нарушения на правата на човека от страна на талибаните по време на тяхното настъпление, **включително екзекуции по бърза процедура и ответни убийства на цивилни и държавни служители**. [88] (изложеното пряко подкрепя твърденията на кандидата, че е напуснал А. на третия ден след превземането на властта поради страха си от тях – те арестували и убивали такива като него – бел. моя).

С увеличаването на териториалния контрол на талибаните над А. през август 2021 г., свързаните с конфликта инциденти със сигурността намаляха значително [89], като ООН регистрира 91 процента намаление на инцидентите със сигурността между август и декември 2021 г. в сравнение с предходната година [90] . В същото време има увеличение на атаките от Ислямска държава в провинция Х. (ISKP), които се увеличиха както по честота, така и по географски обхват през 2021 г. в сравнение с предходната година.[91]

Няколко източника съобщават през септември 2021 г., че талибаните все по-насилствено потушават мирни демонстрации в различни провинции на А.,[92] използвайки бойни патрони, палки и камшици, наред с други неща.[93] Няколко души бяха убити и ранени в тях.[94] В началото на септември 2021 г. ОНСНР съобщи за директива на талибаните, забраняваща неразрешени събирания.[95] Различни източници също съобщават за системно сплашване, малтретиране и цензура на журналисти от страна на талибаните през 2021 г.[96] **Въпреки обявяването от талибаните на обща амнистия за бивши правителствени служители и бивши членове на силите за сигурност и въпреки уверенията на ръководството на талибаните, че ще държат войските си отговорни за нарушения на амнистията, [97] различни източници докладваха за нарушения на правата на човека през октомври и ноември 2021 г., включително незаконни убийства [98] , бързи екзекуции и принудителни изчезвания[99], както и малтретиране на хора, които са сътрудничили на чужденци“.**[100] (тази информация опровергава доводите на ответника, свързани с обявената

амнистия с оглед многобройните данни за нейното фактическо неспазване - бел. моя).

Превземането на властта от талибаните също доведе до колапса на афганистанската правна система и създаде атмосфера на безнаказаност. Според доклад на FIDH към ноември 2021 г. националните съдилища вече не функционират, полицията и прокуратурата са бездействали, а бившите съдии и прокурори живеят в страх от отмъщение.[101]

8. Ключови актьори:

д. Групи за съпротива: Според А. М., лидер на Националния съпротивителен фронт (NRF), най-голямата съпротивителна група, действаща предимно в североизточен А., [125] има над 4000 бойци към септември 2023 г., които са ангажирани главно в партизанска война. [126]

II. Преглед на последните събития в А., от страница esoi.net, публикация от 09 октомври 2024 г:

1. А. след завръщането на талибаните на власт:

„С края на големите военни действия в А. след 20 години и консолидирането на контрола от де факто властите през август 2021 г., конфликтът вече не е основният двигател на разселването. [...] Съобщава се, че де факто властите са извършили *сериозни нарушения на правата на човека в А., включително извънсъдебни убийства, произволни арести и задържания, изтезания и други форми на малтретиране*. Бяха наложени ограничения върху правата на афганистанците на свобода на мнението, свободата на словото и свободата на събранията и има нарастващо ограничаване от фактическите власти на човешките права на афганистанските жени и момичета. Освен това афганистанският народ е изправен пред драстично нарастване на бедността, глада и недохранването, почти колапс на националната система за обществено здравеопазване, както и климатични и природни бедствия. (ВКБООН, 6 декември 2023 г., стр. 2)“.

„Има многобройни съобщения, че талибаните насилствено влизат в домове и офиси, за да търсят предполагаеми политически врагове, понякога под прикритието на търсене на оръжие. Съобщава се, че на 7 февруари талибаните са започнали обиск от врата на врата в райони 15 и 2 на [населено място]. Съобщава се, че талибаните са арестували 18 лица по обвинения, че са свързани с NRF (Националните сили за съпротива).“ (USDOS, 23 април 2024 г.).

„През отчетния период UNAMA документира нарушения на правата на човека, включително извънсъдебни убийства, произволни арести и задържане, изтезания и малтретиране, на лица, обвинени във връзка с въоръжени групировки, предимно ISIL-KP и Фронта на националната съпротива (NRF).“ (HRC, 3 септември 2024 г., стр. 5)

„Някои афганистанци, принудени да се завърнат, могат да бъдат **изложени на риск от преследване, произволен арест и задържане и/или изтезания или малтретиране**, по-специално медийни работници, активисти на гражданското общество, защитници на правата на жените и **бивши правителствени служители и членове на ANDSF**. На 10 декември в провинция Т. бивш офицер от NDS и съпругата му бяха застреляни и убити в къщата си, според съобщения от роднини. Жертвата е избягала в П. след

превземането, но е била принудена да се върне в А. след съобщението на П. относно експулсирането на афганистанци без документи. Той е убит два дни след завръщането си в селото си в Т.." (UNAMA, януари 2024 г., стр. 5).

„ВКБООН е загрижен, че тези, които са принудени да се завърнат, включително много от онези, които са напуснали след август 2021 г., могат да бъдат изправени пред *сериозни рискове за защитата си*. В допълнение към жените и момичетата, ВКБООН счита, че групите, които са изложени на особено висок риск при завръщане в страната си на произход, са свързани с бившето правителство или с международната общност в А.; **с афганистанските национални сили за сигурност и афганистанците, свързани с бившите международни военни сили в А.**; журналисти и други медийни специалисти; правозащитници и активисти, както и подкрепящи ги адвокати; членове на малцинствени религиозни групи и членове на малцинствени етнически групи, включително хазарите; и афганистанци с различна сексуална ориентация, полова идентичност и/или полово изразяване (Ръководна бележка относно нуждите от международна закрила на хората, бягащи от А. (Актуализация I).“ (ВКБООН, 6 декември 2023 г., стр. 7).

4. Уязвими групи

Н. R. Watch през ноември документира убийството или насилственото изчезване от талибаните на 47 бивши членове на Афганистанските национални сили за сигурност (ANSF) – военен персонал, полиция, членове на разузнавателните служби и милиция – между 15 август и 31 октомври, като ООН докладва достоверни твърдения за убийството на най-малко 130 членове на силите за сигурност или техни роднини. (HRW, 30 март 2022 г.)

b. Членове на бившето правителство и силите за национална сигурност: „UNAMA Н. R. продължава да регистрира извънсъдебни убийства, произволни арести и задържания, както и изтезания и малтретиране на бивши правителствени служители и членове на ANDSF. **Тези инциденти се случват въпреки общата амнистия, обявена от де факто властите по време на превземането на А.**

Де факто властите продължават да потвърждават ангажимента си към амнистията. На 31 декември де факто Министерството на отбраната проведе пресконференция, на която заявиха „пълния ангажимент“ на де факто силите за сигурност и отбрана към Указа за обща амнистия на лидера на талибаните. Те заявиха: „През последните 12 месеца не сме имали случаи на нарушаване на амнистията. Това, което се пропагандира в тази насока, не е вярно. То само създава недоверие в нашето общество и подвежда младите. Тези случаи се разследват най-вече [и] в резултат на лично състрадание и случаите се разследват в съдилищата.“ (UNAMA, януари 2024 г., стр. 5).

„Съобщава се, че между 1 април и 8 юни 2023 г. членове на талибаните са нападнали или отвлекли най-малко 32 бивши служители на Афганистанските национални сили за отбрана и сигурност (ANDSF) или държавни служители, според ACLED. Правоприлагането на амнистията е различно и остана незабелязано от някои от редовия състав на групата, като според съобщенията членове на талибаните от по-ниско ниво са отговорни за репресивните атаки. Държавата информира SIGAR, че има малко доказателства, че талибанските висши лидери са ръководили такива

репресии, въпреки че като се има предвид тяхната честота, *висшите лидери може да си затварят очите за практиката*. Бивши членове и служители на ANDSF съобщават, *че живеят в постоянен страх, че талибаните ще ги задържат, измъчват или убият*. Някои продължават да се укриват, а много избягаха от страната. (SIGAR, 30 юли 2023 г., стр. 115).

„Според доклади от Hasht-e Subh на 9 август 2023 г. най-малко 30 прокурори са били убити от талибаните или бивши осъдени престъпници, а единадесет други са били ранени от идването на власт на талибаните през август 2021 г.“ (BAMF, 14 август 2023 г., стр. 2).

През изминалите почти две години висши де факто длъжностни лица многократно и публично изразиха ангажимента си към общата амнистия, призовавайки тя да бъде спазена и нарушенията да бъдат разследвани, а онези, за които е установено, че са отговорни, да бъдат наказани. През този период Мисията на ООН за подпомагане в А. (UNAMA) *регистрира достоверни доклади за стотици нарушения на правата на човека – включително извънсъдебни убийства, произволни арести и задържания и изтезания и малтретиране – извършени от фактическите власти срещу бивши държавни служители и членове на ANDSF*. Има ограничена информация относно усилията на де факто властите да проведат разследвания и да подведат под отговорност извършителите на тези нарушения на човешките права. (UNAMA, август 2023 г., стр. 1).

„UNAMA документира най-малко 218 извънсъдебни убийства на бивши правителствени служители и членове на ANDSF след превземането на А. от талибаните. [...] По-голямата част от нарушенията са извършени през четирите месеца след превземането на А. от талибаните (15 август 2021 г. – 31 декември 2021 г.), като UNAMA регистрира почти половината от всички извънсъдебни убийства на бивши правителствени служители и членове на ANDSF през този период. Въпреки това нарушенията на правата на човека продължават и след този първоначален период, като между 1 януари и 31 декември 2022 г. са регистрирани 70 извънсъдебни убийства.“ (UNAMA, август 2023 г., стр. 6).

„На 13.03.23 г. и 14.03.23 г. *трима бивши войници* бяха арестувани от талибаните в провинциите Б. и Х.. Видеоклип, който беше широко разпространен в социалните медии, показва как талибаните задушават бивш войник, като поставят найлонов плик върху главата и лицето му. (BAMF, 20 март 2023 г., стр. 1)

„Продължават да се съобщават заплахи за бивши правителствени служители и членове на афганистанските сили за национална отбрана и сигурност, включително произволни арести и задържане, изтезания и малтретиране и извънсъдебни убийства, въпреки че де факто властите потвърдиха ангажимента си към общата амнистия. Между февруари и май UNAMA документира най-малко три извънсъдебни убийства, 37 произволни ареста и задържания и четири случая на изтезания и малтретиране на бивши правителствени служители и членове на Афганистанските сили за национална отбрана и сигурност. (Общо събрание на ООН и СС на ООН, **13 юни 2024 г., стр. 7).**

III. Доклад от 27 януари 2025 - BAMF – Федерална служба за миграция и

бежанци (Германия) (Автор) - Кратка актуализация на последните развития (сигурност, политика, икономика) в избрани държави, вкл. А.:

„Ситуация на управление и преследване: Според медиен доклад от 26 януари 2025 г. осем души в цялата страна са били арестувани и убити от талибаните защото се твърди, че са сътрудничили на въоръжената опозиция. На 24 януари 2025 г. талибаните осъдиха режисьора С. Р. Саиди на три години затвор за предполагаема пропаганда. Освен това, на 21 януари 2025 г., съветник на бившия председател на Висшия съвет за национално помирение А. А. е заловен в провинция К. заедно със сина си. Малко преди това, на 18 януари 2025 г., бившият бодигард на А. е арестуван в провинция П.“

IV. Годишен доклад за положението с човешките права през 2024 г. от 16 януари 2025 на HRW – H. R. Watch (автор) - А. (периодичен доклад, английски):

Ситуацията в А. се влоши през 2024 г., тъй като талибанските власти засилиха репресиите си срещу човешките права, особено срещу жените и момичетата. А. остана единствената страна, в която на момичетата и жените са забранени средното и университетското образование, като същевременно са изправени пред значителни пречки пред заетостта и свободата на движение, събранията и словото. Талибаните също задържаха журналисти и критици и наложиха строги ограничения на медиите. Икономическата криза в А. остави 23 милиона души в нужда от хуманитарна помощ; жените и момичетата са непропорционално засегнати.

Икономически и хуманитарни кризи:

Повече от половината от населението на А. – 23,7 милиона души – се нуждае от спешна хуманитарна помощ и съдействие през 2024 г., като 12,4 милиона души са изправени пред несигурност от изхранване, а 2,9 милиона са изправени пред извънредни нива на глад. Към ноември планът на ООН за хуманитарни нужди и реагиране е получил само 31 процента от необходимите средства, а хуманитарните програми са затворени поради липса на ресурси. Загубата на чуждестранна помощ сериозно навреди на здравната система на А. и изостри въздействието върху здравето от недохранване и заболявания от неадекватни медицински грижи.

Извънсъдебни убийства, насилствени изчезвания и изтезания:

В два доклада, обхващащи първото и второто тримесечие на 2024 г., Мисията на ООН за подпомагане на А. (UNAMA) документира 98 случая, при които талибаните са извършили произволни арести и задържания, и 20 случая на изтезания и малтретиране на бивши правителствени служители или служители на сигурността. Девет членове на силите за сигурност на бившето правителство бяха убити. UNAMA също получи доклади, че лица, които са били принудени да се върнат в А. от П., също са били подложени на изтезания, малтретиране и други форми на увреждане. Талибаните извършиха телесни наказания, включително публично бичуване на най-малко 147 мъже, 28 жени и четири момчета.

Афганистански бежанци:

Повече от 665 000 афганистански бежанци са принудени да се върнат в А., след като П. започна кампания в края на 2023 г. за сплашване, арести и депортации, насочени към „нелегални чужденци“. Много от тях са живели в П.

от десетилетия или са родени там. Онези, които пристигат в А., са изправени пред тежки икономически затруднения и липса на жилище и достъп до училища. (докладите относно завръщанията в А. се цитират с оглед обяснението на кандидата защо след три години престой в Турция е напуснал тази страна – „те започнаха принудително връщане на афганистанци в А.“ (гърба на л.118 – бел. моя).

V. Резюме на информационните бележки (периодичен доклад, английски) en ID 2120351 от 31 декември 2024 г., изготвени от BAMF – Федерална служба за миграция и бежанци (Германия) - А. Обобщение на последните развития (юли – декември 2024 г.), достъпни на страницата на eci.net:

15 юли 2024 г.: Ситуация на преследване - Мисията на ООН за подпомагане на А. (UNAMA) публикува доклад за дейността на талибанското Министерство на добродетелта. Докладът подчертава нарушаването на човешките права от страна на министерството, особено по отношение на жените. Според доклада от 8 юли 2024 г. *бивш полицай в К.* е починал в резултат на изтезания от талибаните. Той беше обвинен в притежание на оръжие и се каза, че е бил погребан от талибаните, без семейството му да бъде информирано.

22 юли 2024 г.: Ситуация на преследване: Твърди се, че талибаните са арестували произволно няколко души: на 15 юли 2024 г. в К. мъж от провинция П. и неговия син и *бивш директор на затвора* в провинция П., на 16 юли 24 г. в провинция Б. *бивш войник* и на 17 юли 24 г. в К. някой, който е бил пенсиониран от няколко години *бивш офицер* и в провинция К. журналист на свободна практика и на 21 юли 2024 г. в К. собственик на туристическа агенция от провинция П. и брат на *бившия шеф* на сигурността на провинция Т.. На 20 юли 2024 г. също беше съобщено, че талибаните в провинция Х. са предали тялото на мъж на семейството му, който е бил арестуван седмица по-рано без публично оповестена причина. Твърди се, че по трупа има ясни следи от изтезания.

29 юли 2024 г. Ситуация на сигурността: Ръководството на правителството А. Х. В., ръководител на талибанското разузнаване, каза на среща в К. на 25.07.24 г., че всички *бивши служители* на дирекцията за разузнаване на страната - известна преди като Дирекция за национална сигурност (NDS) - са били уволнени и заменени от талибаните. Той описва съществуващите служители като „нежелани елементи от миналото“ и твърди, че те са „прочистени“ и заменени с „нови кадри“ от „ислямското общество“.

Твърди се, че талибаните са застреляли цивилен в провинция Т. на 21.07.24 г. и *бивш войник* в провинция Х. на 24.07.24 г. Според доклада от 23.07.24 г. шиитски религиозен учен е бил застрелян в района Хас У. на провинцията на 20.07.24 г. Твърди се, че на 20 юли 2024 г. талибаните са пребили и арестували университетски преподавател в К.. Преди това той е бил обвинен в сътрудничество с чуждестранни медии. Твърди се, че на 24 юли 20204 г. талибаните са арестували *бившия ръководител* на бившето армейско командване, отговорно за борбата с отглеждането на наркотици в Т..

05 август 2024 г. - Ситуация на преследване: Според нов доклад на мисията на ООН за подкрепа в А. (UNAMA), в периода 1 април до 30 юни 2024 г. 25 цивилни са убити и 43 са ранени в цялата страна - предимно от атаки на Ислямска държава в провинция Х. (ISKP). **Освен това са регистрирани 60**

случая на произволни арести и задържания на бивши държавни служители и войници.

12 август 2024 г.

Ситуация на управление и преследване: Твърди се също, че членове на талибаните са застреляли и убили двама **бивши войници**, които са служили по време на републиката в източната провинция Парван в А..

19 август 2024 г.: Организацията наследник на Афганистанската независима комисия по правата на човека, която беше разпусната от талибаните, Rawadari, базирана в Л., публикува нов шестмесечен доклад за ситуацията с човешките права в страната. Според техния доклад най-малко **51 бивши държавни служители или членове на техните семейства са били ранени или убити от талибаните през първата половина на 2024 г., противно на общата амнистия**. 35 души от тази група са задържани за неопределено време. Има случаи, при които бивши държавни служители, завърнали се в страната по покана на талибаните, **по-късно са били убити**. Други 131 цивилни, като племенни старейшини и духовници, претърпяха същата съдба. Талибаните не разследват тези случаи. Според съобщения в медиите **бивш полицай**, който също е служил като ръководител на планирането и операциите на талибанското полицейско командване, е бил арестуван в провинция Бамиан. Твърди се, че са поставени още контролно-пропускателни пунктове по главните пътища в провинцията.

26 август 2024 г.: Назначеният от ООН специален докладчик по човешките права в А., Р. Б., каза на 21.08.24 г., че талибаните са му забранили да влиза в страната. Талибаните го обвиняват в разпространение на „фалшива информация и пропаганда“. Б. призова за диалог и разгледа забраната за влизане като „тревожен сигнал“ по отношение на отношенията на талибаните с международната общност. На 25 август 2024 г., назначеният от талибаните министър на образованието Н. Н. обяви забрана на въпроси относно образованието на момичета и жени.

Ситуация на преследване: Твърди се, че на 21 август 2024 г. талибаните са арестували мъж в провинция Б. по обвинение в подкрепа на въоръжената съпротива. Твърди се, че **същия ден талибаните са застреляли бивш войник на прага му в провинция П.** Беше съобщено също, че талибаните са арестували активист в социалните медии на летището в К. две седмици по-рано, докато се е връщал от Д.. Твърди се, че е подкрепял образованието на момичетата и трицветното знаме на републиката. На 24 август 2024 г. се твърди, че са арестували активист в социалните медии в провинция Н., след като той е критикувал талибаните. **На 25 август 2024 г. талибаните арестуваха бивш войник, след призив на талибаните да се върне от И..**

На 21 август 2024 г. О. арабски емирства станаха втората страна след Китайската народна република (виж BN от 8 април 2024 г.), която официално акредитира талибански посланик в страната. След като Мисията на ООН за подкрепа в А. (UNAMA) остро разкритикува новия закон на талибаните за добродетелта, талибаните официално обявиха организацията за „вражеска партия“. Повече няма да работим с тях поради „фалшивата пропаганда“ на UNAMA.

09 септември 2024 г.

Твърди се, че в К. талибаните са арестували *бивш държавен служител* и брат му в същия ден. Предисторията е неясна.

23 септември 2024 г.

Ситуация на преследване: На 16 септември и 18 септември 2024 г. се казва, че **талибаните са арестували бивш войник от провинция П. в К..** Те го обвиниха, че подкрепя Н.. Твърди се, че **бивш полицейски командир** е бил застрелян от талибаните в провинция Т. на 19 септември 2024 г. Настоящият доклад на ООН за Ситуацията със сигурността потвърждава, че **случаите на извънсъдебни убийства и изтезания на бивши държавни служители и сили за сигурност продължават**. Между май и юли 2024 г. са потвърдени четири убийства, девет ареста без съд и шест случая на изтезания.

07 октомври 2024 г. Ситуация на преследване: Твърди се, че в провинция Г. талибаните са бичували двама души на 1 октомври 2024 г. за предполагаеми „морални престъпления“. Твърди се, че в провинция Бадгис талибаните са арестували шофьор на 2 октомври 2024 г., защото е превозвал жени, без да е придружен от роднина от мъжки пол (махрам). *Твърди се, че същия ден талибаните са обезглавили бивш полицай в провинция Б..*

21 октомври 2024 г.:

Миграция: Според доклади на оцелели, иранските граничари са ранили сериозно или застреляли около 250 афганистански граждани на границата между А. и И. на 13 октомври 2024 г., когато са се опитали да преминат нелегално границата. Други източници подозират, че хората може да са минали и през минно поле. Точният брой на жертвите не е ясен. Според информация от талибаните на 19 октомври 2024 г. 1400 семейства са влезли в А. в рамките на една седмица в контекста на експулсирането от И. и П.. Според ВКБООН 733 000 афганистански граждани са влезли в А. от П. от началото на масовото експулсиране от П. през септември 2023 г.

Хуманитарна ситуация: Според доклад, публикуван от П., между другото, нивото на бедност в А. се е увеличило с 5,2% от 2015/16 г. Децата са особено засегнати. Според нови данни от Глобалния индекс на глада 30,4% от населението на А. е недохранено, а 5,8% от децата умират преди петия си рожден ден. А. е класиран на 116-то място от 127 изследвани страни и е втората най-засегната от глада страна в А.. На 17 октомври 2024 г. директорът за промяна на Световната програма за прехрана за А. описа А. като „глобална горяща точка на глада“ и посочи, че три четвърти от населението не може да си позволи достатъчно храна.

04 ноември 2024 г.

Талибаните арестуваха *бивш полицай* в провинция К. на 26 октомври 2024 г. Повече подробности не са ясни. В провинция С.-е П. бившият командир на милиция, която се е сражавала с армията срещу талибаните, беше застрелян от неизвестни нападатели на 31 октомври 2024 г. В доклад за ситуацията с правата на човека в А. от 29 октомври 2024 г. специалният докладчик на ООН Р. Б. посочва по-специално сексуалното насилие срещу жени в ареста от талибаните .

Според съобщения от 25 ноември и 30 ноември 2024 г. талибаните арестуваха **един бивш войник** в провинция Б. и един в К.. На 30 ноември 2024 г. се

твърди, че са арестували **бивш войник**, който наскоро е бил експулсиран от И., и други двама души в провинция П.. Мъж, арестуван в провинция Х. на 29 ноември 2024 г., почина същия ден в резултат на изтезания. Предисторията на ареста му е неясна. Доклад от мисията на ООН за подкрепа в А. (UNAMA) от 26 ноември 2024 г. посочва, че броят на произволно арестуваните от талибаните журналисти е 256 от 15 август 2021 г. В най-малко 130 случая е имало изтезания и малтретиране в провинция П., защото са присъствали на сватба, на която е звучала музика. В същия ден осем души са арестувани в провинция Л. за пускане на музика на сватба.

02 декември 2024 г.

Отглеждането на опиум се е увеличило с 30% през 2024 г. в сравнение с 2023 г., според доклад на ООН от 27.11.24 г. Все пак то е с 93% по-ниско от производството, преди талибаните да започнат да прилагат забраната за отглеждане на опиум през 2022 г. Производството на опиум носи около 60 пъти повече печалба от отглеждането на други култури. Като цяло икономиката е била по-слаба през последните шест месеца, отколкото през същия период на миналата година, според данни, публикувани от талибаните. 9 декември 2024 г. Според съобщения в медиите от 2 декември 2024 г. лидерът на талибаните Х. А. е издал нова директива, която забранява на жените да посещават медицински институти (включително университети, институции за средно медицинско образование). Това важи например и за обучението за акушерка. Това лишава жените от една от последните възможности за висше образование в страната. Вече има критичен недостиг на жени здравни работници в А., който сега се очаква да се влоши. Според правилата на талибаните мъжете здравни работници нямат право да лекуват жени.

Хуманитарна ситуация: Според съобщения в медиите забраната на талибаните момичетата да посещават училище в А. е довела до 25% увеличение на детските бракове и 45% увеличение на раждаемостта. У. съобщава още, че през 2025 г. 22,9 милиона души в А. ще зависят от хуманитарна помощ, включително 12,4 милиона деца. В област Р. на североизточната провинция А. в края на ноември 2024 г. най-малко три деца на възраст между девет и дванадесет години бяха затрупани от обилен снеговалеж на път от дома им в [населено място] до близкото [населено място] и замръзнаха до смърт поради минусовите температури

16 декември 2024 г.: Противно на общата амнистия, обявена от талибаните, Мисията на ООН за подпомагане в А. (UNAMA) документира най-малко пет убийства, 14 произволни ареста и четири случая на изтезания и убийства на бивши правителствени служители и бивши членове на афганистанските сили за сигурност от талибаните.

Хуманитарна ситуация: Според новия доклад на Генералния секретар на ООН за ситуацията в А. (виж също по-горе), приблизително 23,7 милиона души в А. остават в критична хуманитарна ситуация. Въпреки това планът за хуманитарни нужди и реакция за 2024 г. е финансиран само на 37,5% към 11 ноември 2024 г. с цел от около 3 милиарда долара. Афганистанската икономика показва известни признаци на възстановяване, но продължава да

се бори с проблеми като безработицата, бедността и липсата на човешки капитал.

23 декември 2024 г. - Ситуация на управление и преследване:

Според доклад от 18 декември 2024 г. талибанската тайна служба е арестувала **бивш войник** от Дирекцията за национална сигурност (NDS) в провинция П.. Първоначално той избяга в И. след превземането на властта, но наскоро се върна. Според съобщения в медиите, бивш бодигард на бившия президент Г. от провинция П., Р. Х., посегна на живота си в К., след като талибани арестували жена му и я отвлекли на неизвестно място. Първоначално Х. избяга в И., след превземането на властта, но след това се върна поради гаранции от талибаните, за които се твърди, че две млади жени са се самоубили в провинциите Ф. и Т. по семейни причини или за да избегнат принудителен брак. След осмото превземане нивото на самоубийствата сред младите жени се е повишило рязко през 2023 г., общо 103 жени в 28 провинции са посегнали на живота си.

23 декември 2024 г.- Ситуация на управление и преследване:

Според доклад от 18 декември 2024 г. талибанската тайна служба е арестувала **бивш войник** от Дирекцията за национална сигурност (NDS) в провинция П.. Първоначално той избяга в И., след превземането на властта, но наскоро се върна. Според съобщения в медиите, бивш бодигард на бившия президент Г. от провинция П., Р. Х., се е самоубил в К., след като талибаните арестували жена му и я отвели на неизвестно място, защото не могли да го хванат. Х. първоначално избягал в И., но след това се върна поради гаранции от талибаните.

Твърди се, че две млади жени са се самоубили в провинциите Ф. и Т. по семейни причини или за да избегнат принудителен брак. Откакто поеха властта, процентът на самоубийствата сред младите жени се е повишил рязко през 2023 г., общо 103 жени в 28 провинции са се самоубили.

VI. Country report (situation under T. rule for the general population; security situation; humanitarian situation; treatment of certain profiles and groups) - Доклад за страната (ситуация под управлението на талибаните за населението като цяло; ситуация със сигурността; хуманитарна ситуация; отношение към определени профили и групи), завършен през декември 2023 от EUAA – Агенция на Европейския съюз за убежище (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, EASO):

4.11.5. Обществени реакции и предизвикателства Източници подчертаха, че е от голямо значение да има социална мрежа в А. за завърналите се лица. TOLO news съобщи още, че завърналите се са изправени пред сериозни икономически предизвикателства и безработица.

Д-р Ш. заяви, че съществува "огромна стигма" около депортирането, с изключение на депортациите от страни като И. или П. – тъй като това е много често.1001 Преди това, когато хората заминаха за Европа, кандидатстваха за убежище и след това принудително се върнаха или бяха депортирани, те биха могли да предизвикат съмнения и въпроси по отношение на това до каква степен са били "замърсени" от европейския начин на живот. Д-р Ш. даде примери за съседи, които задават въпроси за времето, прекарано на депортирани лица на Запад, като изследват поведението им и търсят знаци,

че са се променили, и правят предположения за това как са били повлияни. Освен това д-р Ш. подчерта, че обвинения, които може да изглеждат дребни, като например някой да е имал приятелка или да е пил алкохол в Европа, лесно се разпространяват и могат да доведат до конфликти. Освен това депортираните семейства на отделните хора често са финансирали преместването, което добавя "тежест" към принудителното завръщане на лицето, в същото време, когато заобикалящата общност може да предположи, че някой, който се връща от Европа, има пари, които го правят уязвим за кражби и грабежи.

VII. Службата на Върховния комисариат на ООН за бежанците („ВКБООН“) Изложение относно концепцията за преследване на кумулативно основание в светлината на настоящата ситуация за жените и момичетата в А. Издадено в контекста на преюдициалното запитване до Съда на Европейския съюз по делата АН и FN срещу Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (C-608/22 и C-609/22), публикация от 23 май 2023 г.

3. Понятието преследване, включително по кумулативен признак 3.1. Въпреки че терминът „преследване“ не е изрично дефиниран в Конвенцията от 1951 г., може да се счита, че включва сериозни нарушения на правата на човека, включително заплахата за живота или свободата, както и други видове сериозни вреди. В допълнение, други форми на увреждане могат кумулативно да представляват преследване.¹⁰ Например кандидатът може да е бил подложен на различни мерки, които сами по себе си не представляват преследване (напр. дискриминация под различни форми), *съчетани с други неблагоприятни фактори (напр. общата атмосфера на несигурност в страната на произход)*. Това, което представлява преследване на кумулативни основания, не може да бъде посочено абстрактно. Както при всяка молба за бежански статут, степента на преследване ще зависи от обстоятелствата по случая, включително възрастта, пола, мненията, чувствата и психологическия състав на кандидата.

Когато оценява реалния риск от малтретиране съгласно член 3 от ЕКПЧ, Европейският съд по човешките права отдавна прилага понятието *кумулятивни рискове*. В J.K. и други v. Ш., това е формулирано така „Въпреки, че редица отделни фактори може да не представляват реален риск, когато се разглеждат поотделно, същите фактори могат да доведат до реален риск, когато се вземат кумулативно и да бъдат разглеждани в ситуация на общо насилие и повишена сигурност“.

3.7. Националните съдилища също признават преследване въз основа на *кумулятивни основания*. Например, следвайки решението на Съда на ЕС Y и Z и позовавайки се на Наръчника на ВКБООН, Германският федерален административен съд посочва, че различни дискриминационни действия или мерки в техния кумулативен ефект могат да представляват преследване, дори ако те поотделно не представляват нарушения на правата на човека. В конкретния случай, по отношение на религиозната свобода, той постановява, че различни форми на дискриминация, включително по отношение на достъпа до образователни или здравни заведения, но също така и професионални или икономически ограничения върху изкарването на прехраната, могат кумулативно да достигнат прага на преследване. По същия начин

Ирландският Върховен съд е постановил, че е „добре установено като въпрос на бежанското право, че *кумулятивните актове на дискриминация могат, взети заедно, да се равняват на преследване*“.

Въз основа на посочените няколко официални източника на актуална информация относно страната на произход на кандидата съдът приема, че същата потвърждава неговите основателни опасения от преследване поради една от релевантните причини, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ, а именно по политическо мнение, поради която причина кандидатът е напуснал и се намира извън държавата си по произход и не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Касае се за държавен субект на преследване по смисъла на чл.6, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС и чл.8, ал.3, т.1 от ЗУБ и за действия на преследване по чл.8, ал.5, т.1 и т.2 от ЗУБ, които в своя кумулативен ефект представляват нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ. С оглед действията на субекта на преследване на цялата територия на А. е немислима вътрешната закрила по чл.8 от Директива 2011/95/ЕС. Единствено поради заявената от кандидата по време на интервюто цел Германия не може да се приеме, че същият не отговаря на изискванията по чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на бежански статут. Логично в тази връзка е обяснението му пред съда, че не е бил запознат, че може да подаде молба за международна закрила и в България.

Противно на поддържаното от ответника, не е необходимо спрямо кандидата вече да са осъществени конкретни лични действия на преследване. Аргумент в подкрепа на изложеното е чл.8, ал.2 от ЗУБ, според който за предоставянето на статут по ал. 1 е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. В подкрепа може да се наведе и разпоредбата на чл.4, пар.4 от Директива 2011/95/ЕС - фактът, че молител вече е бил преследван или вече е понесъл тежко посегателство, или е бил обект на директни заплахи за подобно преследване или подобно посегателство, е сериозен признак за основателни опасения на молителя от преследване или от реален риск да понесе тежко посегателство. Или по аргумент от противното на чл.4, пар.4 от Директива 2011/95/ЕС – не е необходимо молителят вече да е бил лично преследван или вече да е понесъл конкретно лично тежко посегателство, а такива действия единствено представляват „сериозен признак за неговите основателни опасения“.

Доколкото посочените от съда официални източници съдържат информация, актуална към 31.12.2024 г., включително обобщена в доклади от м. януари 2025 г., съдът намира, че представените от ответника доклади с информация от м. юни 2024 г. не са актуални. Според съда, справка вх. № МД-02-36 от 31.10.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ – ДАБ не съдържа релевантна към случая на кандидата информация, а обща такава – относно

обществено-политическата обстановка, икономическо състояние, правата на жените и момичетата, участие на талибански лидери в международни срещи, приложението на Закона за насърчаване на добродетелта и предотвратяване на порока и международни реакции на този закон. Справката от 30.12.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ – ДАБ съдържа информация относно етническите групи на територията на А., докато кандидатът не е навел такива основания за преследване.

По изложените съображения и като е достигнал в обжалваното решение до извод за липса на основание по чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на бежански статут, административният орган е постановил обжалваното решение при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно чл.73 от ЗУБ молбите за предоставяне на международна закрила се разглеждат от Държавната агенция за бежанците индивидуално, обективно и безпристрастно, като първо се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут. Доколкото е налице основание за предоставяне на бежански статут на кандидата, съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено в цялост – в случай на правилно приложение на закона, органът не би достигнал до хипотеза на обсъждане на основанията за приложение на чл.9 от ЗУБ.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК е дължима пълна отмяна на обжалваното решение.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК делото като преписката следва се изпрати на ответника за ново разглеждане и произнасяне по молба рег. № УП-16623 от 05.08.2024 г. при съобразяване с дадените указания по приложението на закона с оглед актуалната информация в страната на произход на кандидата. Мотивиран от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. С., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на А., със съдебен адрес [населено място], [улица], партер, чрез адв. Я. К., Решение № 11028 от 24.10.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

ВРЪЩА делото като преписка на компетентния орган при ДАБ – МС за ново разглеждане и произнасяне по молба за предоставяне на международна закрила с молба рег. № УП-16623 от 05.08.2024 г. при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му до страните чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: